

آیین دادرسی مدنی

(ویژه آزمون وکالت)

مدرس طالب ملایی

(مدرس دانشگاه، دارنده مدال طلای المپیاد حقوق و عضو بنیاد ملی نخبگان)

اطلاع از خدمات آموزشی : ۰۹۳۶۴۴۲۲۰۹۲ - ۰۹۹۲۴۴۸۱۵۶۸

و مراجعه به سایت ستارگان وکالت به نشانی : setareganevekalat.com

 [setareganevekalat](https://www.instagram.com/setareganevekalat)

 [setareganevekalat](https://www.telegram.com/setareganevekalat)

<https://setareganevekalat.com>

(جلسه اول)

جلسه اول

مقدمه :

سوال : کارایی آیین دادرسی مدنی چیست؟ و چرا حائز اهمیت است؟

پاسخ : حقوق چیزی جز آیین دادرسی مدنی نیست. این جمله ممکن است مبالغه آمیز به نظر بیاید. اگر از این زاویه نگاه به این قصه نگاه کنیم که اگر آیین دادرسی مدنی نباشد، حقوق مدنی هم ضمانت نمی شود این حرف درست است.

هر مقررہ ای ما می خوانیم بیانگر یکی از این دو مورد است :

(۱) یا در شمار حقوق تعیین کننده است.

(۲) یا در زمره و شمار حقوق تضمین کننده است.

همین مباحثی که داریم در مدنی و جزا و آیین آدرسی مدنی می خوانیم، هر ماده قانونی که شما می خوانید می گوید شما چه حقی دارید یا دیگری چه حقی دارد. پس این قانون یک حقی تعیین می کند چه برای شما چه برای دیگری. به این موارد حقوق تعیین کننده می گوییم.

مثلا می گوید شما نسبت به این خانه حق مالکیت دارید و ماده ۳۰ می گوید هر مالکی نسبت به مایملک خود حق هرگونه تصرفی و انتفاع دارد.

در اینجا یک حق برای شما گفته شد.

در مقابل حقوق تعیین کننده، حقوق تضمین کننده است. حقوق تضمین کننده برای این است که آن حقوق تعیین شده شما ممکن است انکار یا تضییع شود و ممکن است حق مالکیت شما انکار شود.

پس حقوقی که دارید توسط حقوق ماهوی و حقوق تعیین کننده مشخص شده در معرض تضییع و انکار است.

و در اینجا نوبت به حقوق تضمین کننده می رسد و حقوق تضمین کننده است که می آید مقابل انکار و تضییع حقوق شما می ایستد و شما با پناه بردن به این حقوق است که می توانید از حق انکار شده و تضییع شده خودتان دفاع کنید.

اگر قواعد آیین دادرسی مدنی به عنوان حقوق تضمین کننده نباشد، قواعد آیین دادرسی مدنی بی ارزش می شود. حقی است که انکار نیست و داشته ای دارید که از آن سهمی ندارید، اگر حقوق تضمین کننده نباشد.

پس باید آیین دادرسی مدنی را بدانیم بخاطر اینکه آیین دادرسی مدنی حقوق تضمین کننده است و حقوق ماهوی و تعیین کننده منهای حقوق تضمین کننده فایده ای ندارد.

خلاصه :

آیین دادرسی مدنی را می خوانیم چون حقوق تضمین کننده است و حقوقی که تعیین کننده بوده را تضمین می کند و از آن دفاع می کند.

حقوق در معرض انکار و تضییع است، البته این را بدانید که واقعا بالای ۹۹ درصد حقوق محترم شمرده می شود.

اگر بخواهد حقوق به طور عادی و روال تضییع شود هرج و مرج مطلق فراگیر می شود.

این انکار و تضییع ممکن است توسط اشخاص معمولی و عادی باشد و ممکن است توسط دولت باشد.

زمانی که غیر حاکمیت تضییع و انکار می کند ، شخص معمولی ، شخص حقیقی و حقوقی ممنوعیت این انکار و تضییع ممکن است به قید مجازات باشد و ممکن است به قید مجازات نباشد.

پس مجموعا سه حالت شد :

حالت اول : حقی که مورد انکار و تضییع قرار می گیرد ممنوعیت آن انکار و تضییع ، بدون قید مجازات است.

مثلا خانمی است که شوهرش مهریه اش را نمی پردازند، یا فرزندی است که پدرش نفقه اش را نمی پردازد. یا بدهکار شما بدهی اش را به شما نمی پردازد . به این موارد دعوای حقوقی یا دعوای مدنی می گوئیم که در مقابل دعوای کیفری است.

حالت دوم : ممنوع است اما با قید مجازات.

مثلا یکی آمده است و ملک شما رو تخریب کرده است و مالتان را دزدیده است و موارد مختلفی که در قانون مجازات می بینیم . در آنجا شما دیگر خواهان نیستید و انکار و تضییع حق شما به قید مجازات است و شما شاکی می شوید و من برای دفاع و مرجع صالح برای رسیدگی است.

حالت سوم : انکار کننده یا تضییع کننده حاکمیت دولت به معنای عام است.

دولت به معنای خاص قوه مجریه است ، دولت به معنای عام کل حاکمیت است. دولت ، حاکمیت ، نهادهای عمومی می آیند و تضییع می کنند. مثلا شهرداری نصف ملک شما را گرفته است.